

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, четвърто тримесечие на 2025 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
21.06.2024 г. – н. д. № 344/2024 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 282 от НК Делото е образувано по протест срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 266/2023 г., потвърждаващо оправдателна присъда на Окръжен съд – Русе. Подсъдимият С. Р. е обвинен за това, че през периода 28.05.2009 г. – 01.03.2011 г. в гр. Русе в условията на продължавано престъпление на 20 пъти като длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – главен архитект на Община Русе, е нарушил и не е изпълнил служебните си задължения във връзка с административните процедури по Закона за устройство на територията и Закона за културното наследство, както и за това, че през същия период в качеството си на длъжностно лице – главен архитект, противозаконно дал разрешение – чрез издаване на визи за проектиране, одобряване на инвестиционни проекти, издаване на разрешения за строеж и забележки към тях, както и чрез въвеждане в експлоатация на извършено строителство в гр. Русе в нарушение на разпоредбите на Закона за устройство на територията, Закона за културното наследство и на Правилата и нормативите за прилагане на ОГУП на територията на гр. Русе, в частта им за смесена традиционна централна зона, приети с Решение № 231 по Протокол № 15/12.06.2008 г. на Общинския съвет – Русе, обн. ДВ, бр. 70/2008 г., влязло в сила на 08.09.2008 г., за повреждане и видоизменяне на единична недвижима културна ценност – жилищно-търговска сграда на ул. „Александровска“ № 48, обявена за архитектурно-строителен паметник на културата с обнародване в ДВ, бр. 63/1973 г.	Обявено за решаване.
26.01.2026 г. – н. д. № 1063/2025 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 282 от НК Делото е образувано срещу И. В. И. и Н. Г. Н. – длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Регионалната дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен. Касационното производство е инициирано по жалба на подсъдимия Н. Г. Н. и протест срещу въззивната присъда от 25.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 335/2023 г. Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 87/2021 г. на Окръжен съд – Ловеч. С въззивната присъда Н. Г. Н. е признат за виновен по едно от първоначално повдигнатите му обвинения по чл. 339, ал. 1 от НК и му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ в размер	

на 1 година, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години. В останалата ѝ част оправдателната присъда на Окръжен съд – Ловеч е потвърдена по отношение на Н. Г. Н. и И. В. И. по обвинението за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за себе облага и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение) и за престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК по отношение на подсъдимия Н. Г. Н.

Настоящото касационно производство е второ по ред, като с предходното решение по к.н.д. № 497/2023 г. на ВКС е отменено въззивното решение по в.н.о.х.д. № 77/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново относно престъпленията по чл. 282 и чл. 339 от НК за Н. Г. Н. и по чл. 282 от НК за И. В. И. и е оставено в сила решението по отношение на оправдателния диспозитив за престъплението по чл. 304б, ал. 1 от НК.

В касационния протест се посочват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила с постановената въззивна присъда, с която по отношение на подсъдимите е потвърдена невинността им по обвиненията за престъпленията по чл. 282 и чл. 339 от НК. Прави се искане за отмяна на присъдата в тази ѝ част и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебно заседание.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание за престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК, като се прави искане за отмяна на присъдата на Апелативен съд – Велико Търново в тази ѝ част и признаване на деянието за маловажен случай. Алтернативно се прави искане за намаляване на наложеното наказание или делото да се върне за ново разглеждане с указания.

26.01.2026 г. – н. д. № 24/2026 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 219, ал. 4 от НК

Делото е образувано срещу Б. И. Б. и О. Х. Ч. – длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – заместник-кмет на Община Кубрат.

Касационното производство е инициирано по протест срещу въззивното решение от 21.11.2025 г. по в.н.о.х.д. № 236/2025 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изцяло потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 386/2024 г. на Окръжен съд – Разград, с която подсъдимият О. Х. Ч. е признат за невиновен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което не положи достатъчно грижи за възложената му работа и от това последват значителни щети в особено големи размери – 1 139 727 лв., и случаят е особено тежък), а подсъдимият Б. И. Б. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за престъпление по чл. 212, ал. 5 вр. ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В протеста се сочат доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на

делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебно заседание.

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
25.10.2024 г. (отменен ход по същество от 30.11.2023 г.) – н. д. № 846/2023 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 220, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението от 14.07.2023 г. по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна. С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил, като от това произлязла значителна вреда в размер на 48 059,92 лева (престъпление по чл. 220, ал. 1 НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане. С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното на П. А. К. наказание „лишаване от свобода“ на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени от деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв. В жалбата на подсъдимия се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и за признаване на П. А. К. за невиновен по повдигнатото му обвинение.	Обявено за решаване.
23.09.2025 г. – н. д. № 608/2025 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Г. В. Г. срещу решението по в.н.о.х.д. № 19/2025 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 2222/2024 г. на Софийския градски съд. С нея Г. В. Г. е признат за виновен в това, че в периода от 27.10.2023 г. до 28.10.2023 г. в гр. Дупница в условията на продължавано престъпление, с две отделни деяния, предоставил на М. И. М. имотна облага – общо сумата от 1800 лв., която да бъде дадена на 36 лица от община Дупница (по 50 лв. на всяко от тях) с цел да бъдат склонени да упражнят изборителните си права при провеждането на избори за общински съветници и кметове на Република България на	С Решение № 451/24.10.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 92/04.03.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 19/2025 г. от Апелативен съд – София.

29.10.2023 г. в полза на определен кандидат – подсъдимия, като кандидат за общински съветник от Местна коалиция КОД („Консервативно обединение на десницата“ – ВМРО – „Български възход“) – престъпление по чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. На основание чл. 167, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, чието изпълнение е отложено за изпитателен срок от 3 години. На основание чл. 55, ал. 3 от НК на подсъдимия Г. В. Г. не е наложено кумулативно предвиденото наказание „глоба“, както и наказанието „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“. С касационната жалба са заявени всички основания за проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК, като се иска отмяна на атакувания акт и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивното решение и намаляване на наказанието, или замяна на същото с по-лека по вид санкция.	
29.09.2025 г. – н. д. № 479/2025 г., III н. о., докладчик: Владимир Астарджиев, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Х. М. Б. срещу въззивната присъда от 21.03.2025 г. на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 32/2025 г., с която е отменена в оправдателната част присъдата от 22.08.2024 г. по н.о.х.д. № 518/2023 г. на Окръжен съд – Добрич. Апелативният съд признава Х. М. Б. за виновен в това, че на 13.01.2022 г. в гр. Добрич дал подкуп – банкнота с номинал 10 лева, на длъжностни лица (полицейски органи в Първо РУ – Добрич при ОДМВР – Добрич), за да не извършат действия по служба – полицейска проверка на водач на лек автомобил. На основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК на подсъдимия са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „глоба“ в размер на 500 лв. В касационната жалба се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия.	Обявено за решаване.
29.09.2025 г. – н. д. № 617/2025 г., II н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 301, ал. 1, пр. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. Д. П. срещу Решение № 53/28.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 218/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена Присъда № 12/05.03.2024 г. по н.о.х.д. № 62/2023 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият А. Д. П. е признат за виновен в това, че в периода 04 – 06.02.2020 г. в гр. Русе в качеството си на длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД НАП – Варна, отдел „Ревизии“, поискал от Г. Я. Е. дар – парична сума в размер на 5000 лв., за да не извърши действие по служба – да не събере доказателства в хода на извършваната от ТД НАП – Варна данъчна ревизия на дружеството „Теди 2013“ ЕООД – Русе, че Г. Я. Е. извършва търговска дейност от името на дружеството „Теди 2013“ ЕООД – Русе, без да е бил упълномощен за това от управителя на дружеството, с цел да не декларира данъчни задължения от извършваната от дружеството „Табун“	С Решение № 547/12.12.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила решението, постановено по в.н.о.х.д. № 218/2024 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново.

ЕООД – Русе, с управител Г. Я. Е., търговска дейност, за което той – А. Д. П., следвало да докладва на началника на Отдел „Селекция“ при ТД НАП – Варна, с оглед преценка за извършване на данъчна ревизия на дружеството „Табун“ ЕООД – Русе, съгласно т. V „Преки задължения“ от длъжностната си характеристика на „главен инспектор по приходите“ в НАП – Варна – да „регистрира индикации за установени данъчни и осигурителни измами“ и „рискове от неспазване на данъчното и осигурителното законодателство“, както и съгласно т. V „Преки задължения“ от длъжностната си характеристика на „главен инспектор по приходите“ в НАП – Варна – да „направи предложение за спиране на ревизията, при установяване на наличието на съответните обстоятелства“ по чл. 34, ал. 2 от ДОПК („Когато в хода на производството се установят данни за извършено престъпление от значение за изхода на производството, то се спира, а материалите се изпращат на съответния прокурор. След приключване на наказателното производство материалите от него се изпращат на органите по приходите за продължаване на спряното производство“). На основание чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години, отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години, „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да заема държавна длъжност в данъчната администрация на Република България“ за срок от 1 година и „лишаване от право да упражнява професия, свързана с осъществяване на данъчен, финансов и осигурителен контрол“ за срок от 1 година. В касационните жалби са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска в условията на алтернативност отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия или отмяна на решението, връщане на делото за ново разглеждане или определяне на наказание към минимума.	
29.09.2025 г. – н. д. № 643/2025 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 283, чл. 206, ал. 1 от НК Делото е образувано по протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Велико Търново срещу Присъда № 3/28.04.2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. С Присъда № 1/21.01.2025 г. по н.о.х.д. № 633/2024 г. на Окръжен съд – Русе подсъдимият М. Р. А. е признат за виновен в това, че на 10.03.2023 г. в гр. Русе в качеството си на длъжностно лице – командир на отделение в Ареста – Русе, при Районната служба изпълнение на наказанията – Русе, е злоупотребил със служебното си положение, като е придобил неправомерна облага в размер на 50 евро (97,79 лв.), закупувайки и предавайки 10 кутии цигари на задържаното лице М. М. К., за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца на основание чл. 283 и чл. 54 от НК. Подсъдимият е признат за виновен и в това, че на същата дата и място е присвоил чужда движима вещ – парична сума от 119,32 евро (233,37 лв.), собственост на М. М. К., която е владеел, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година на основание чл. 206, ал. 1 и чл. 54 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с	Обявено за решаване.

изпитателен срок от 3 години. С Присъда № 3/28.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 72/2025 г. на Апелативен съд – Велико Търново е отменена първоинстанционната присъда и подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатите му обвинения. С подадения касационен протест са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.	
16.10.2025 г. – н. д. № 744/2025 г., II н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 219, ал. 3 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимата Е. Н. П. срещу Решение № 227/18.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 49/2025 г. на Софийския апелативен съд. С Присъда № 36/30.09.2024 г. по н.о.х.д. № 310/2022 г. на Окръжен съд – Благоевград Е. Н. П. е призната за виновна в извършването на две престъпления, едното от които е по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за това, че в качеството ѝ на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – главен експерт „Социални дейности“ в ОА – Банско, като ръководител на Служба „Заведения за социални услуги“ в периода от 31.01.2008 г. до 21.11.2011 г. при условията на продължавано престъпление умишлено не положила достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното ѝ имущество – предоставените на Служба „Заведения за социални услуги“ средства от бюджета на Община Банско, в нарушение на задълженията ѝ, считано от 10.06.2011 г. е утвърдила и били изплатени по банков път на „Петрол“ АД суми в общ размер на 59 830,17 лева за гориво и смазочни материали, заредени чрез използване на издадени от „Петрол“ АД карти, предназначени за лекотоварен автомобил, като същите не били заредени на този автомобил или друг, предоставен на службата и ползван от нея. Сумите за отделните разходи са извършени с 46 деяния, в резултат на което е последвало значително разпиляване на имуществото на Община Банско, като деянието е извършено умишлено и не съдържа признаци на по-тежко престъпление. На основание чл. 23 от НК на Е. Н. П. е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 5000 лв. С въззивния съдебен акт е отменена присъдата на Окръжен съд – Благоевград в частта, с която подсъдимата е призната за виновна в нарушаване на определени задължения съгласно длъжностната ѝ характеристика. Оправдана е по отношение на част от деянията и относно размера на причинената щета от двете престъпления, като в останалата част присъдата е потвърдена. В касационната жалба се сочат всички касационни основания и са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдана подсъдимата или наказанието ѝ да бъде съществено редуцирано.	Обявено за решаване.

16.10.2025 г. – н. д. № 794/2025 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 301, ал. 1 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимата Н. И. Г. срещу Решение № 76/03.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 141/2025 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена Присъда № 5/10.02.2025 г. по н.о.х.д. № 444/2023 г. на Окръжен съд – Добрич. С нея Н. И. Г. е призната за виновна в това, че на 25.10.2016 г. в гр. Добрич в качеството си на длъжностно лице – „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътни превозни средства, собствениците им и водачи“ при сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – Добрич, получила дар – парична сума в размер на 10 лева, за да изпълни задълженията си по служба, а именно: да извърши подготовка на данните и изготви заявление по служебен път за първоначална регистрация на пътно превозно средство. На основание чл. 301, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК ѝ е наложено наказание „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца с периодичност 2 пъти седмично. Н. И. Г. е лишена от правото да заема длъжност на държавен служител, включително полицай, за срок от 2 години, считано от влизане на присъдата в сила. С касационната жалба са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като от ВКС се иска оправдаване на подсъдимата.	С Решение № 553/16.12.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 76/03.07.2025 г. на Апелативен съд – Варна, постановено по в.н.о.х.д. № 141/2025 г. по описа на същия съд.
20.10.2025 г. – н. д. № 781/2025 г., II н. о., докладчик: Иван Стойчев, чл. 304а от НК Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимия Н. К. Н. срещу Решение № 194/15.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 328/2025 г. на Апелативен съд – София. С него изцяло е потвърдена Присъда № 150/30.09.2024 г. по н.о.х.д. № 6834/2023 г. на Софийския градски съд, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (който предложи и даде подкуп – парични суми на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган при сектор Охранителна полиция при 1 РУ – СДВР), за да не извърши действие по служба). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 800 лева. В касационната жалба се релевират допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието. При условията на алтернативност се правят искания за отмяна на решението, оправдаване на подсъдимия или намаляване на наложените наказания.	С Решение № 567/19.12.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила решението, постановено по в.н.о.х.д. № 328/2025 г. по описа на Софийския апелативен съд.
24.10.2025 г. – н. д. № 854/2025 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 167, ал. 2 от НК Делото е образувано по жалба на Г. Н. Г. срещу Присъда № 21/14.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 813/2024 г. на Окръжен съд – Бургас. С Присъда № 3/19.01.2024 г. по н.о.х.д. № 70/2023 г. на Районен съд – Поморие подсъдимият Г. Н. Г. е признат за невиновен за това, че в началото на месец април 2021 г. в с. Бата, общ. Поморие,	С Решение № 570/19.12.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 21/14.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 813/2024 г. по описа на Бургаския окръжен съд, трети въззивен наказателен състав.

действайки в условията на продължавано престъпление, предлагал имотна облага – парична сума в размер на 50 лева, и давал имотни облаги – парични суми в размер на 50 лева, на А. М. Д., С. Х. Р., И. Р. Ч., З. Й. Б., М. Н. С., Е. З. Я. и Г. А. Ч. с цел да ги склони да упражнят изборителното си право на изборите за народни представители, проведени на 04.04.2021 г., в полза на определена политическа коалиция – „КП ГЕРБ-СДС“, като извършил общо 7 деяния – престъпление по чл. 167, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С Присъда № 21/14.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 813/2024 г. на Окръжен съд – Бургас е отменена частично присъдата на първата инстанция, като подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото обвинение за част от деянията. Наложено му е наказанието „лишаване от свобода“ за 10 месеца, отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 3 години. В касационната жалба са изтъкнати всички касационни основания с доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде съществено редуцирано.	
27.10.2025 г. – н. д. № 809/2025 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 225в, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационен протест. С Присъда № 27/02.10.2024 г. по н.о.х.д. № 535/2022 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият О. М. е признат за виновен в това, че за периода от 12.10.2020 г. до 13.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление, когато не е действал като длъжностно лице, е снабдил Г. С. Т. с лъжливи медицински свидетелства, поради което и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, като му е наложено административното наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. О. М. е признат за невинен в това на 09.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от Г. С. Т. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действия в нарушение на задълженията си, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК. Подсъдимият О. М. е признат за невинен в това на 13.10.2020 г., като изпълнявал работа за юридическо лице – многопрофилна болница за активно лечение, да е поискал и приел от А. Р. Я. дар – сумата от 50 лв., която не му се следва, за да извърши действие в нарушение на задълженията си при осъществяване на търговска дейност, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 225в, ал. 1 от НК. Първоинстанционната присъда е отменена от Апелативен съд – Пловдив в частта, с която подсъдимият е признат за виновен за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26 от НК, за което на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на	Обявено за решаване.

административното наказание „глоба“ от 2000 лв., като вместо това О. М. е признат за невиновен в това на 12.10.2020 г. при условията на продължавано престъпление да е снабдил Г. С. Т. с лъжливи свидетелства за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият е признат за невиновен в това на 13.10.2020 г., когато не е действал като длъжностно лице, да е снабдил А. Р. Я. с лъжливо свидетелство за състоянието на здравето му, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 312, ал. 1 от НК. Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена. В протеста се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.	
19.11.2025 г. – н. д. № 641/2025 г., I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Д. Х. Х., Г. Т. В., Д. М. М. и В. А. В. – инспектори в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, и К. И. И. – главен специалист в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Хасково, срещу Решение № 87/22.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 132/2025 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдената първоинстанционната присъда. Петимата са обвинени за това, че в качеството им на длъжностни лица са поискали и приели дар, за да не извършат действия по служба съгласно чл. 92, ал. 1, изр. първо от Закона за автомобилните превози. С присъда от 18.10.2024 г. по н.о.х.д. № 279/2022 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимите са признати за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което са им наложени наказанията „пробация“ и „глоба“, лишени са и от право да заемат държавна длъжност за срок от 2 години. С касационните жалби на подсъдимите са релевирани нарушения на материалния и на процесуалния закон, като се иска отмяна на обжалваното решение и тяхното оправдаване.	Обявено за решаване.
19.11.2025 г. – н. д. № 900/2025 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1, чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 от НК Делото е образувано по протест срещу решението от 05.05.2025 г. по в.н.о.х.д. № 402/2024 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъдата от 27.10.2023 г. по н.о.х.д. № 4469/2019 г. на Софийския градски съд – Специализирания наказателен съд (закрит). С нея Б. П., Р. С., Д. М., А. Д., П. М., М. Б., Т. М., Р. Н., И. И., С. Н. и Д. Ф. са признати за невиновни по следните обвинения: Б. П. – за ръководство на ОПГ, укриване на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и като помагач, пране на пари в особено големи размери при условията на продължавано престъпление; Р. С. – за ръководство на ОПГ, укриване на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано	С Решение № 528/08.12.2025 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 180/05.05.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 402/2024 г. по описа на Апелативен съд – София.

престъпление и като помагач; Д. М., П. М., Т. М., Р. Н. и С. Н. – за участие в ОПГ; А. Д., М. Б. и И. И. – за участие в ОПГ, укриване на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и като помагачи, а Д. Ф. – за укриване на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и като съизвършител. По отношение на В. Н. наказателното производство е прекратено поради настъпила смърт. С касационния протест се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и се иска отмяна на решението на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав.	
21.11.2025 г. – н. д. № 902/2025 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 256, ал. 2 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия Ю. Р. Т. срещу Решение № 144/02.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 1111/2024 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена изцяло Присъда № 17/29.01.2024 г. по н.о.х.д. № 165/2023 г. на Софийския районен съд. С нея Ю. Р. Т. е признат за виновен за това, че на 14.07.2015 г. в гр. София в качеството си на едноличен собственик и представляващ търговското дружество „С. С. М.“ ЕООД пред органите по приходите – ТД на НАП София, посредством фактическите действия на В. Х. Н. използвал документи с невярно съдържание – справка-декларация по ЗДДС, подадена по електронен път, за данъчен период 01.05.2015 г. – 31.05.2015 г., в която невярно отразил в раздел „Б“ (Данни за упражнено право на данъчен кредит) сумата в размер на 974 640 лева относно фактури, издадени от „К. Т.“ ЕООД, вместо действително установения 00,00 лева, като в раздел „В“ (Резултат за периода/ДДС за възстановяване) посочил сумата от 974 640 лева вместо действително установения размер от 00,00 лева, отчетни регистри по чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 113, ал. 1 от ППЗДДС – дневник за покупките, за същия период на „С. С. М.“ ЕООД, в които отразил доставки по описаните по делото данъчни фактури, като направил опит да получи от държавния бюджет за „С. С. М.“ ЕООД наследваща се парична сума в особено големи размери (974 640 лева), декларирана като ДДС за възстановяване, като опитът е останал недовършен поради независещи от него причини – извършена данъчна ревизия от страна на длъжностни лица при ТД на НАП София – престъпление по чл. 256, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Наложено му е наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, отложено с изпитателен срок в размер на 5 години. В касационната жалба са изтъкнати доводи в подкрепа на касационните основание по чл. 348, т. 1 и т. 2 от НПК. Отправеното искане е подсъдимият да бъде оправдан.	С Решение № 2/05.01.2026 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 144/02.04.2025 г. по в.н.о.х.д. № 1111/2024 г. по описа на Софийския апелативен съд.
21.11.2025 г. – н. д. № 887/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 12.02.2021 г. на Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № 17/2017 г. С Присъда № 3/18.01.2017 г. на Военен съд – Пловдив по н.о.х.д. № 23/2016 г. Д. Н. И. е	Отложено без дата.

признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 311 и чл. 202 от НК (длъжностно присвояване в големи размери), извършено в качеството му на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната. С атакуваното решение на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена, като е изменена в частта за затворническото общезитие по отношение на Д. Н. И. В подадената касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. се отправя искане въззивното решение да бъде отменено и подсъдимият да бъде оправдан или производството да бъде прекратено поради данни за смърт на лицето.	
21.11.2025 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36/14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен. С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия. С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.	Отложено без дата.
26.11.2025 г. – н. д. № 836/2025 г., II н. о., докладчик: Весислава Иванова, чл. 304а от НК Делото е образувано по жалба на Г. Г. М. срещу Решение № 85/26.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 215/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена Присъда № 13/13.03.2024 г. по н.о.х.д. № 54/2023 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият Г. Г. М. е признат за виновен в това, че на 21.06.2022 г. в гр. Русе в условията на продължавано престъпление с	С Решение № 532/08.12.2025 г. ВКС реши: Отменя Решение № 85/26.06.2025 г., постановено по в.н.о.х.д. № 215/2024 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново. Връща делото за ново разглеждане от друг

две отделни деяния (на два пъти) извършил деяние по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ от 1500 лева. Приведено е в изпълнение и наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, наложено по н.о.х.д. № 351/2022 г. на Районен съд – Добрич. В касационната жалба са изтъкнати всички касационни основания с доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и за нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени решението на апелативния съд и да се върне делото за разглеждане от друг състав, а в алтернатива – да бъде оправдан подсъдимият или наказанието му да бъде съществено редуцирано.	състав на Апелативен съд – Велико Търново.
28.11.2025 г. – н. д. № 849/2025 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК Делото е образувано по жалби на подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. срещу Решение № 229/19.06.2025 г. по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София. С Присъда № 260000/24.01.2024 г. по н.о.х.д. № 1221/2021 г. на СГС подсъдимите Д. С. Д. и Ц. Д. М. – полицаи в сектор „Охранителна полиция“ при 2 РУ – СДВР, са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2 от НК за това, че на 15.05.2018 г. в гр. София, в условията на съучастие, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение поискали и приели обещание за облага от Я. Д. К. – парична сума в размер на 400 лв., за да не извършат действие по служба (да не сезират и предадат на компетентен орган за предприемане на действия във връзка с констатирано престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК). На всеки един от подсъдимите е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изтърпяването на което е отложено за срок от 5 години. Наложени са им и предвидените кумулативни наказания – „глоба“ в размер на 2000 лева за всеки от тях и „лишаване от право да заемат длъжност в системата на МВР като държавни служители – полицейски орган и по трудово правоотношение“ за срок от 5 години. С решението по в.н.о.х.д. № 280/2025 г. на Апелативен съд – София първоинстанционната присъда е изменена. След приложение на чл. 55, ал. 1 от НК е намален срокът на наказанието „лишаване от свобода“ за всеки един от двамата подсъдими на 2 години, а наказанието „глоба“ е отменено за всеки от двамата на основание чл. 55, ал. 3 от НК. Намален е и срокът на лишаването от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 на 3 години за всеки един от подсъдимите. С жалбите са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на атакуваната присъда и оправдаване на подсъдимите или евентуално връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	Обявено за решаване.
10.12.2025 г. – н. д. № 1040/2025 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. А. П. срещу Решение №	Обявено за решаване.

320/09.10.2025 г. по в.н.о.х.д. № 826/2025 г. на Софийския апелативен съд. С присъда от 08.05.2025 г. по н.о.х.д. № 2037/2025 г. на Софийския градски съд подсъдимият А. А. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на подкуп на длъжностни лица – полицейски органи), поради което на основание чл. 58а от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца и „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК са групирани наказанията „лишаване от свобода“, наложени с присъдата по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд и с настоящата присъда, като е определено общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо наказание „лишаване от свобода“ е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 2000 лева, наложено с настоящата присъда, както и наказанието „глоба“ в размер на 500 лева, наложено с влязлата в сила присъда по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд. С решението по в.н.о.х.д. № 826/2025 г. на Софийския апелативен съд присъдата е изменена, като е намален размерът на наложеното наказание „глоба“ от 2000 на 1000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо, най-тежко наказание „глоба“ в размер на 1000 лева по настоящата присъда и по присъдата по н.о.х.д. № 13701/2022 г. на Софийския районен съд, като е отменено присъединяването на наказанието „глоба“ в размер на 500 лева, наложено по н.о.х.д. № 13701/2022 г. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена. С касационната жалба се иска намаляване на размера на наложеното наказание.	
23.01.2026 г. – н. д. № 1118/2025 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 260, ал. 1 от НК Производството е образувано срещу Л. Г. Ц. в качеството му на лицензиран оценител за даване на невярна оценка за стойността на 4 броя поземлени имоти, находящи се в землището на с. Гурмазово, общ. Божурище, като от това е произтекла щета в немаловажен случай за общ. Божурище. Делото пред ВКС е инициирано по касационен протест срещу въззивното решение от 24.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 353/2025 г. на Софийския апелативен съд. С него е потвърдена присъдата от 12.04.2024 г. по н.о.х.д. № 379/2020 г. на Софийския окръжен съд, с която подсъдимият Л. Г. Ц. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 260, ал. 1 от НК (като лицензиран оценител дал невярна оценка за стойността на оценявано имущество и от това произтекла щета в немаловажен случай). С касационния протест се заявяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до неправилно приложение на материалния закон.	
23.01.2026 г. – н. д. № 7/2026 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 167, ал. 2 – 4 от НК	

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия А. В. А. срещу Решение № 249/16.07.2025 г. по в.н.о.х.д. № 673/2025 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена Присъда № 30/27.02.2025 г. по н.о.х.д. № 4063/2024 г. на Софийския градски съд. С нея А. В. А. е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК (престъпление против политическите права на гражданите – т. нар. търговия с гласове), като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, „глоба“ в размер на 12 000 лева и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ в държавните и обществени органи, изпълняващи функции при провеждане на местни, национални и европейски избори, както и на местни и национални референдуми, за срок от 5 години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 4 години. С касационната жалба на А. В. А. се заявяват всички касационни основания, като се иска в условията на алтернативност – отмяна на атакуваното решение на въззивния съд и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, или намаляване на наложените наказания.	
28.01.2026 г. – н. д. № 27/2026 г., I н. о., докладчик: Виолета Магдалинчева, чл. 301 от НК Делото е образувано по жалба на подсъдимия П. Н. срещу Решение № 225/16.06.2025 г. на Апелативен съд – София по в.н.о.х.д. № 103/2025 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда № 23/20.02.2023 г. по н.о.х.д. № 3182/2022 г. на Софийския градски съд. С нея П. Н. е признат за виновен в това, че на 26.06.2015 г., в качеството си на длъжностно лице (инспектор) в пробационна служба – звено София към сектор „Пробация“, поискал дар – парична сума, която не му се следва, в размер на 200 евро от Р. Т. Д., изтърпяващ наказание „пробация“, и на 02.07.2015 г. в гр. София приел дар – парична сума, която не му се следва, в размер на 300 лева от Р. Т. Д., загдето е извършил действие по служба – изготвил предложение до Пробационен съвет – гр. София, относно промяна в задължението на Р. Т. Д. за регистрация по настоящ адрес от два пъти седмично в задължение за регистрация веднъж месечно – престъпление по чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК. На основание чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ вр. чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК на подсъдимия П. Н. е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ един път седмично за срок от 8 месеца. В касационната жалба се релевират допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.	
18.03.2026 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд. С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е	

признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.

20.03.2026 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление,

а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.

С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.

С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.